

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 22 февруари 2021 г.
(OR. en)

5661/21

Междуетноститутитионално досие:
2021/0001 (NLE)

UD 29
AELE 12
EEE 7
N 15
ISL 8
FL 7

ЗАКОНОДАТЕЛНИ АКТОВЕ И ДРУГИ ПРАВНИ ИНСТРУМЕНТИ

Относно:	Проект РЕШЕНИЕ НА СЪВМЕСТНИЯ КОМИТЕТ НА ЕИП за изменение на протокол № 10 към Споразумението за ЕИП относно опростяване на проверките и формалностите по отношение на превоза на стоки
----------	--

ПРОЕКТ

РЕШЕНИЕ № ... НА СЪВМЕСТНИЯ КОМИТЕТ НА ЕИП

от ...

**за изменение на протокол № 10 към Споразумението за ЕИП относно опростяване на
проверките и формалностите по отношение на превоза на стоки**

СЪВМЕСТНИЯТ КОМИТЕТ НА ЕИП,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, и по-специално член 98 от него,

като има предвид, че:

- (1) Съответните разпоредби на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 г. относно създаване на Митнически кодекс на Общността¹ и Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 г. за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността² са заменени със съответните разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза³, Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446 на Комисията от 28 юли 2015 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на подробни правила за някои от разпоредбите на Митническия кодекс на Съюза⁴ и Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 г. за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза⁵.
- (2) Законодателството на Европейския съюз относно митническите мерки за сигурност беше изменено, по-специално с Решение за изпълнение (ЕС) 2019/2151 на Комисията от 13 декември 2019 г. за създаване на работна програма относно разработването и въвеждането на електронните системи, предвидени в Митническия кодекс на Съюза⁶.

¹ ОВ L 302, 19.10.1992 г., стр. 1.

² ОВ L 253, 11.10.1993 г., стр. 1.

³ ОВ L 269, 10.10.2013 г., стр. 1.

⁴ ОВ L 343, 29.12.2015 г., стр. 1.

⁵ ОВ L 343, 29.12.2015 г., стр. 558.

⁶ ОВ L 325, 16.12.2019 г., стр. 168.

- (3) Разпоредбите на протокол № 10 относно опростяване на проверките и формалностите по отношение на превоза на стоки („Протокол № 10“) към Споразумението за Европейското икономическо пространство („Споразумението за ЕИП“) следва да се приведат в съответствие с измененията на законодателството на Европейския съюз, за да се гарантира равностойно равнище на сигурност.
- (4) Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните)¹ беше включен в Споразумението за ЕИП с Решение на Съвместния комитет на ЕИП № 154/2018 от 6 юли 2018 г. за изменение на приложение XI (Електронни комуникации, аудио-визуални услуги и информационно общество) и Протокол 37 (съдържащ списъка, предвиден в член 101) към Споразумението за ЕИП².
- (5) Настоящото решение не следва да се прилага за Исландия и Лихтенщайн. С ново решение обаче то може да бъде отворено за тези страни.
- (6) Протокол № 10 към Споразумението за ЕИП следва да бъде съответно изменен,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

¹ ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1.

² ОВ L 183, 19.7.2018 г., стр. 23.

Член 1

Протокол № 10 към Споразумението за ЕИП се изменя в съответствие с приложението към настоящото решение.

Член 2

1. Настоящото решение влиза в сила на ... г., при условие че са внесени всички нотификации, предвидени в член 103, параграф 1 от Споразумението за ЕИП*. То се прилага от 15 март 2021 г.
2. До получаване на нотификациите, посочени в параграф 1, Европейският съюз и Норвегия прилагат временно настоящото решение, считано от 15 март 2021 г.

* [Без отбелязани конституционни изисквания.] [С отбелязани конституционни изисквания.]

Член 3

Настоящото решение се публикува в раздела за ЕИП и в притурката за ЕИП към *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Съвместния комитет на ЕИП
Председател

Секретари
на Съвместния комитет на ЕИП

ПРИЛОЖЕНИЕ

1. Членове 9а— 9ж от глава IIa (МИТНИЧЕСКИ МЕРКИ ЗА СИГУРНОСТ) на протокол № 10 към Споразумението за Европейско икономическо пространство („Споразумението“) се заменят със следното:

„ГЛАВА IIa

МИТНИЧЕСКИ МЕРКИ ЗА СИГУРНОСТ

Член 9а

Определения

За целите на настоящата глава:

- а) „риск“ означава вероятността и въздействието от възникване на събитие във връзка с въвеждането, напускането, транзита, трансфера и крайната употреба на стоки, придвижвани между митническата територия на една от договарящите се страни и трети държави, и наличието на стоки, които не се намират в свободно обращение, което представлява заплаха за сигурността и безопасността на договарящите се страни, за общественото здраве, околната среда или потребителите;

- б) „управление на риска“ означава систематичното идентифициране на риска и прилагането на всички необходими мерки за ограничаване излагането на риск. Това включва дейности като събиране на данни и информация, анализиране и оценяване на риска, подписване и предприемане на действия и редовно проследяване и преглед на този процес и неговите резултати, въз основа на източници и стратегии, определени от договарящите се страни или на международно равнище;
- в) „кореспондентски пратки“ означава писма, пощенски картички, писма, написани с Брайлов шрифт, и печатни материали, неподлежащи на облагане с вносни или износни мита;
- г) „експресна (куриерска) пратка“ означава пратка, превозвана чрез или под отговорността на цялостна услуга за събиране, транспортиране, митническо оформяне и доставка на колети в кратки/точно определени срокове с проследяване на пратките и осъществяване на постоянен контрол върху тях по време на предоставянето на услугата;
- д) „стоки в пощенска пратка“ означава стоки, които са различни от кореспондентски пратки, съдържат се в пощенски колет или пакет и се превозват под отговорността на пощенски оператор или от пощенски оператор, който е установен в договаряща се страна и е определен от нея да предоставя международните услуги, уредени с Всемирната пощенска конвенция, приета на 10 юли 1984 г. под егидата на Организацията на обединените нации, и които се превозват в съответствие с разпоредбите на тази конвенция;

- е) „митническа декларация“ означава актът, с който дадено лице изразява в установената форма и по установения начин желанието си за поставяне на стоки под определен митнически режим, като посочва където е уместно специфичните мерки, които следва да бъдат приложени;
- ж) „декларация за временно складиране“ означава актът, с който дадено лице обявява в установената форма и по установения начин, че определени стоки са на временно складиране.

Член 9б

Общи разпоредби относно сигурността и безопасността

1. Договарящите се страни се задължават да въведат и да прилагат спрямо превоза на стоки към и от трети държави митническите мерки за сигурност, уредени в настоящата глава, и да осигурят по този начин равностойно равнище на сигурност и безопасност по външните си граници.
2. Договарящите се страни се въздържат от прилагане на митническите мерки за сигурност, уредени в настоящата глава, спрямо превоза на стоки между техните митнически територии.
3. Преди сключването на каквито и да било споразумения с трети държави в областите, обхванати от настоящата глава, договарящите се страни се консултират помежду си с цел да гарантират съгласуваност със Споразумението, особено ако предвиденото споразумение съдържа разпоредби за дерогация от митническите мерки за сигурност, уредени в настоящата глава.

Член 9в

Декларации преди въвеждането и напускането на стоките

1. За целите на сигурността и безопасността стоките, въвеждани на митническите територии на договарящите се страни от трети държави, се включват в обобщена декларация за въвеждане, с изключение на стоките, пренасяни на транспортни средства, които само преминават през териториалните води или въздушното пространство на митническите територии без спиране в тези територии.
2. За целите на сигурността и безопасността стоките, напускащи митническата територия на договарящите се страни, които са предназначени за трети държави, се включват в обобщена декларация за напускане, с изключение на стоките, пренасяни на транспортни средства, които само преминават през териториалните води или въздушното пространство на митническите територии без спиране в тези територии.
3. Обобщената декларация за въвеждане или напускане се подава преди стоките да бъдат въведени или да напуснат митническата територия на договарящите се страни.

4. Когато има задължение за подаване на обобщена декларация за въвеждане или напускане за стоки, които се въвеждат или напускат митническите територии на договарящите се страни, но не е подадена такава декларация, едно от лицата, посочени в параграфи 5 или 6, незабавно подава такава декларация или, ако е разрешено от митническите органи, вместо това подава митническа декларация или декларация за временно складиране, която съдържа най-малко данните, които се изискват за обобщена декларация за влизане или напускане. При тези обстоятелства митническите органи извършват анализа на риска за целите на сигурността и безопасността по отношение на тези стоки въз основа на митническата декларация или на декларацията за временно складиране.
5. Всяка договаряща се страна определя лицата, които отговарят за подаването на обобщените декларации за напускане, и посочва компетентните органи за получаването им.
6. Обобщената декларация за въвеждане се подава от превозвача.

Въпреки задълженията на превозвача, обобщената декларация за въвеждане може да бъде подадена и от едно от следните лица:

- а) вносителя или получателя, или друго лице, от чието име или за чиято сметка действа превозвачът;

- б) всяко лице, което може да представи въпросните стоки или може да осигури представянето им пред митническото учреждение на първо въвеждане.

В специфични случаи, когато всички данни за обобщената декларация за въвеждане, необходими за анализа на риска за целите на сигурността и безопасността, не могат да бъдат получени от лицата, посочени в първата алинея, те могат да бъдат поискани от други лица, които разполагат с тези данни и със съответните права да ги предоставят.

Всяко лице, което предоставя данните за обобщената декларация за въвеждане, носи отговорност за предоставените от него данни.

7. Чрез дерогация от параграф 6 на настоящия член до датите на въвеждането на електронната система, посочена в член 1, параграф 1 от приложение I, всяка договаряща страна определя лицата, които са задължени да подават обобщената декларация за въвеждане, начините за нейното подаване, за обмен на свързана с нея информация и за отправяне на искане за нейната поправка и/или анулиране.

8. Митническите органи на договарящите се страни могат да определят случаите, в които митническа декларация или декларация за временно складиране може да бъде използвана като обобщена декларация за въвеждане или напускане, при условие че:
- а) митническата декларация или декларацията за временно складиране съдържа всички данни, които се изискват за обобщената декларация за въвеждане или напускане; и
 - б) заместващата декларация бъде подадена преди изтичането на срока в компетентното митническо учреждение за подаване на обобщената декларация за въвеждане или напускане.
9. В приложение I се определят:
- електронната система, свързана с обобщената декларация за въвеждане,
 - формата на обобщената декларация за въвеждане или напускане и данните, които се изискват в нея,
 - изключенията от задължението за подаване на обобщена декларация за въвеждане или напускане,
 - мястото на подаване на обобщената декларация за въвеждане или напускане,
 - сроковете за подаване на обобщената декларация за въвеждане или напускане,

- техническите договорености относно използваните електронни системи за подаване на обобщената декларация за въвеждане,
- финансовата договореност относно отговорностите, ангажиментите и очакванията при въвеждането и функционирането на системата за контрол на вноса 2,
- всички други разпоредби, необходими за осигуряване на прилагането на настоящия член.

Член 9г

Одобрен икономически оператор

1. Всяка договаряща страна предоставя, при спазване на критериите, определени в приложение II, статут на „одобрен икономически оператор“ за целите на сигурността на всеки икономически оператор, установен на нейната митническа територия.

Одобрените икономически оператори се ползват от улеснения при митнически проверки, свързани със сигурността.

Статутът на одобрен икономически оператор, предоставен от едната договаряща страна, се признава от другата договаряща страна в при спазване на правилата и условията, предвидени в параграф 2, без да се засягат митническите проверки, по-специално с оглед прилагането на споразуменията с трети държави, в които се предвиждат механизми за взаимно признаване на статута на одобрен икономически оператор.

2. В приложение II се определят:

- правилата за предоставяне на статут на одобрен икономически оператор, и по-конкретно критериите за предоставяне на такъв статут и условията за прилагане на тези критерии,
- видът на улесненията, които ще бъдат предоставени,
- правилата за временното отнемане, обезсилването и окончателното отнемане на статута на одобрен икономически оператор,
- условията, свързани с обмена на информация между договарящите се страни относно техните одобрени икономически оператори,
- всички другимерки, необходими за прилагането на настоящия член.

Член 9d

Митнически проверки, свързани със сигурността и безопасността, и управление на риска, свързано със сигурността и безопасността

1. Митническите проверки, свързани със сигурността и безопасността, различни от проверките на случаен принцип, се основават главно на анализ на риска чрез използване на техники за електронна обработка на данни с цел идентифициране и оценка на рисковете и разработване на необходимите мерки за противодействие въз основа на критерии, разработени от договарящите се страни.

2. Митническите проверки, свързани със сигурността и безопасността, се извършват в обща рамка за управление на риска въз основа на обмен на информация за риска и резултатите от анализа на риска между митническите органи на договарящите се страни. Митническият орган на Норвегия чрез участието си в Комитета по Митническия кодекс, посочен в член 9з, параграф 4 от глава IIа, допринася за определянето на общи критерии и стандарти за риска, на мерките за контрол и на приоритетните области на контрол във връзка с данните вобобщените декларации за въвеждане и напускане. Проверките, основаващи се на такава информация и критерии, се извършват, без да се засягат другите видове митнически проверки.
3. Договарящите се страни използват Обща система за управление на риска за обмен на информация, свързана с риска, на информация за прилагането на общите критерии и стандарти за риск, на общите приоритетни области на контрол и на митническото управление на кризи, както и информация за резултатите от анализа на риска и резултатите от контрола.
4. Договарящите се страни признават равностойността на своите системи за управление на риска в областта на сигурността и безопасността.
5. Съвместният комитет на ЕИП приема всички други мерки, необходими за прилагането на настоящия член.

Член 9е

Мониторинг на изпълнението на митническите мерки за сигурност

1. Съвместният комитет на ЕИП определя начина, по който договарящите се страни да осъществяват мониторинга на изпълнението на настоящата глава и да проверяват спазването на нейните разпоредби, както и на разпоредбите на приложенията към настоящия протокол.
2. Мониторингът по параграф 1 може да бъде осъществяван под формата на:
 - редовни оценки на изпълнението на настоящата глава, и по-специално на равностойността на митническите мерки за сигурност,
 - преглед с оглед подобряване на нейното прилагане или изменение на нейните разпоредби за по-добро постигане на нейните цели,
 - организиране на тематични срещи между експерти от двете договарящи се страни и на одити на административните процедури, в това число посредством посещения на място.

3. Съвместният комитет на ЕИП следи за това мерките, предприети съгласно настоящия член, да спомагат за съблюдаването на правата на икономическите оператори.

Член 9ж

Защита на професионалната тайна и на личните данни

Информацията, обменяна от договарящите се страни като част от мерките, установени в настоящата глава, се ползва от защитата на професионалната тайна и защитата на личните данни, така както са определени от съответното приложимо законодателство на територията на договарящата се страна, която получава тази информация.

По-конкретно тази информация не може да бъде предавана по-нататък на лица, различни от компетентните органи в получаващата договаряща се страна, нито да бъде използвана от тези органи за цели, различни от предвидените в Споразумението.“.

2. Приложения I и II от протокол № 10 към Споразумението се заменят със следното:

„ПРИЛОЖЕНИЕ I

ОБОБЩЕНИ ДЕКЛАРАЦИИ ЗА ВЪВЕЖДАНЕ И НАПУСКАНЕ

ДЯЛ I

ОБОБЩЕНА ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА ВЪВЕЖДАНЕ

Член 1

Електронна система, свързана с обобщената декларация за въвеждане

1. Електронната система за контрол на вноса 2 (СКВ2) се използва за:
 - а) подаване, обработка и съхранение на данните от обобщените декларации за въвеждане и на друга информация, свързана с тези декларации, с анализа на риска за целите на митническата сигурност и безопасност, включително за подпомагане на сигурността на въздухоплаването, както и във връзка с мерките, които трябва да се вземат въз основа на резултатите от този анализ;

- б) обмен на информация относно данните в обобщената декларация за въвеждане и резултатите от анализа на риска от обобщените декларации за въвеждане, относно друга информация, необходима за извършване на този анализ на риска, и относно мерките, предприети въз основа на анализа на риска, включително препоръки за местата, където да се извърши проверка, и резултатите от тези проверки;
 - в) обмен на информация за мониторинга и оценката на прилагането на общите критерии и стандарти за риска с оглед на сигурността и безопасността, както и на мерките за контрол и на приоритетните области на контрол.
2. Датите за разработване и за пусковите етапи на поетапното въвеждане на електронната система, посочена в настоящото приложение, са датите, определени в проекта „Митнически кодекс на Съюза: система за контрол на вноса 2 (СКВ2)“, посочен в приложението към Решение за изпълнение (ЕС) 2019/2151 на Комисията¹.

От договарящите се страни се очаква да са готови по едно и също време за всеки пусков етап в началото на периода на въвеждане. Ако се приеме за целесъобразно, договарящите се страни може да позволят на икономическите оператори да се свързват постепенно към системата до края на периода на въвеждане, предвиден за всеки пусков етап. Договарящите се страни публикуват сроковете и инструкциите за икономическите оператори на своите уебсайтове.

¹ Период на въвеждане за пусков етап 1 от СКВ2: от 15.3.2021 г. до 1.10.2021 г.; период на въвеждане за пусков етап 2 от СКВ2: от 1.3.2023 г. до 2.10.2023 г.; период на въвеждане за пусков етап 3 от СКВ2: от 1.3.2024 г. до 1.10.2024 г.; Решение за изпълнение (ЕС) 2019/2151 на Комисията от 13 декември 2019 г. за създаване на работна програма относно разработването и въвеждането на електронните системи, предвидени в Митническия кодекс на Съюза (ОВ L 325, 16.12.2019 г., стр. 168).

3. Икономическите оператори използват хармонизиран интерфейс за търговци, проектиран от договарящите се страни при взаимно съгласие, за подаване на данни, искания за поправка, искания за анулиране, обработка и съхранение на данните от обобщените декларации за въвеждане и за обмена на свързана с тях информация с митническите органи.
4. Митническите органи на договарящите се страни може да позволят използването на търговски, пристанищни или транспортни информационни системи за подаването на данните в обобщената декларация за въвеждане, при условие че тези системи съдържат необходимите данни и че данните са налични в сроковете, посочени в член 7.

Член 2

Форма и съдържание на обобщената декларация за въвеждане

1. Обобщената декларация за въвеждане и уведомлението за пристигане на морски плавателен съд или въздухоплавателно средство съдържат данните, посочени в следните колони на приложение Б към Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446 на Комисията¹:
 - а) F10 до F16;
 - б) F20 до F33;

¹ Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446 на Комисията от 28 юли 2015 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на подробни правила за някои от разпоредбите на Митническия кодекс на Съюза (ОВ L 343, 29.12.2015 г., стр. 1), последно изменен с Делегиран регламент (ЕС) на Комисията (ОВ L .., ..., стр. ...).

- в) F40 до F45;
- г) F50 и F51;
- д) G2.

Данните в обобщената декларация за въвеждане съответстват на съответните формати, кодове и брой елементи, предвидени в приложение Б към Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията¹, и се попълват в съответствие с бележките в тези приложения.

2. Данните в обобщената декларация за въвеждане могат да бъдат предоставени чрез подаване на повече от един набор от данни от повече от едно лице.
3. Електронната система по член 1, параграф 1 се използва за подаване на искане за поправка или анулиране на обобщена декларация за въвеждане или на данните в нея.

Когато повече от едно лице иска поправка или анулиране на данните в обобщената декларация за въвеждане, на всяко от лицата се разрешава да поиска единствено поправката или анулирането на данните, които то е подало.

¹ Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 г. за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 343, 29.12.2015 г., стр. 558), последно изменен с Регламент за изпълнение (ЕС) на Комисията (ОВ L ..., .., стр....).

4. Митническите органи на договарящата страна, която е регистрирала обобщената декларация за въвеждане, уведомяват незабавно лицето, подало искането за поправка или анулиране, за своето решение за регистрирането или отхвърлянето му.

Когато искането за поправка или анулиране на данните в обобщената декларация за въвеждане е подадено от лице, различно от превозвача, митническите органи уведомяват също и превозвача, при условие че той е поискал да бъде уведомен и има достъп до електронната система, посочена в член 1, параграф 1.

5. В съответствие с член 9в, параграф 8 от настоящия протокол, до датата на въвеждане на пусков етап 3 на системата, посочена в член 1, параграф 1 от настоящото приложение, договарящите се страни могат да извършват анализа на риска, свързан със сигурността и безопасността, въз основа на декларацията за транзит, подадена в Новата компютризирана транзитна система (NCTS) в съответствие с Конвенцията за общ транзитен режим¹, включително обмена на информация, свързана с анализа на риска, между участващите договарящи се страни за стоки, транспортирани по море, по вътрешни водни пътища, с шосеен и железопътен транспорт. NCTS е електронната система, която позволява осъществяването на комуникация между договарящите се страни и между договарящите се страни и икономическите оператори за целите на подаването на митнически декларации за транзит, включващи всички данни, които се изискват за една обобщена декларация за въвеждане или напускане, както и уведомленията, свързани с тези стоки.

¹ Конвенция между Европейската икономическа общност, Република Австрия, Република Финландия, Република Исландия, Кралство Норвегия, Кралство Швеция и Конфедерация Швейцария за общ транзитен режим от 20 май 1987 г. (ОВ L 226, 13.8.1987 г., стр. 2, включително предишни и бъдещи изменения, договорени от Съвместния комитет по горепосочената конвенция).

Преди въвеждането на пусков етап 3 на системата, посочена в член 1, параграф 1 от настоящото приложение, договарящите се страни оценяват дали след тази дата митническите органи могат да продължат да извършват анализ на риска въз основа на декларацията за транзит, съдържаща данните от обобщена декларация за въвеждане, подадена в NCTS¹, и изменят споразумението, ако е необходимо.

Член 3

Освобождаване от задължението за подаване на обобщена декларация за въвеждане

1. Обобщена декларация за въвеждане не се изисква по отношение на следните стоки:
 - а) електроенергия;
 - б) стоки, които се въвеждат по тръбопровод;
 - в) кореспондентски пратки;

¹ NCTS се обновява, за да обхване новите изисквания за сигурност съгласно Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 269, 10.10.2013 г., стр. 1), последно изменен с Регламент (ЕС) 2019/632 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 111, 25.4.2019 г., стр. 54). Въвеждането на поетапното обновяване на NCTS е предвидено в приложението към Решение за изпълнение (ЕС) 2019/2151 на Комисията.

- г) стоки в пощенски пратки, както следва:
- (1) когато пощенските пратки се транспортират по въздух и крайното местоназначение е договаряща се страна — до датата, определена за въвеждането на пусков етап 1 на електронната система, посочена в член 1, параграф 1;
 - (2) когато пощенските пратки се транспортират по въздух и крайното местоназначение е трета държава или трета територия — до датата, определена за въвеждането на пусков етап 2 на електронната система, посочена в член 1, параграф 1;
 - (3) когато пощенските пратки се транспортират по море, по вътрешни водни пътища, с шосеен или железопътен транспорт — до датата, определена за въвеждането на пусков етап 3 на електронната система, посочена в член 1, параграф 1;
- д) стоки, по отношение на които се разрешава устна декларация или просто прекосяване на границата съгласно правилата, предвидени от договарящите се страни, при условие че не се превозват по силата на договор за превоз;
- е) стоки, които се съдържат в личния багаж на пътниците;

- ж) стоки под покритието на карнети АТА или СРD, при условие че не се превозват по силата на договор за превоз;
- з) стоки, които са освободени по силата на Виенската конвенция за дипломатическите отношения от 18 април 1961 г., Виенската конвенция за консулските отношения от 24 април 1963 г. или други консулски конвенции или Конвенцията от Ню Йорк за специалните мисии от 16 декември 1969 г.;
- и) оръжия и военно оборудване, въведени на митническата територия на една от договарящите се страни от отговорните за военната отбрана на територията власти в рамките на военен транспорт или транспорт, извършван единствено за целите на военните власти;
- й) следните стоки, въведени на територията на една от договарящите се страни директно от разположени в морето съоръжения, експлоатирани от лице, установено на митническата територия на една от договарящите се страни:
 - (1) стоки, които са били вложени в такива съоръжения, разположени в морето, за целите на строителни и ремонтни дейности по тях или за тяхната поддръжка или преустройство;
 - (2) стоки, които са били използвани за монтиране или оборудване на посочените съоръжения, разположени в морето;
 - (3) консумативи, използвани или потребявани на посочените съоръжения, разположени в морето;
 - (4) неопасни отпадъци от посочените съоръжения, разположени в морето;

- к) стоки в пратки, чиято вътрешна стойност не надхвърля 22 EUR, при условие че митническите органи приемат, при съгласието на икономическия оператор, да извършат анализ на риска, използвайки информацията, съдържаща се във или предоставена от използваната от икономическия оператор система, както следва:
- (1) когато стоките са в експресни (куриерски) пратки, които се транспортират по въздух — до датата, определена за въвеждането на пусков етап 1 на електронната система, посочена в член 1, параграф 1;
 - (2) когато стоките се транспортират по въздух в пратки, различни от пощенски или експресни пратки — до датата, определена за въвеждането на пусков етап 2 на електронната система, посочена в член 1, параграф 1;
 - (3) когато стоките се транспортират по море, по вътрешни водни пътища, с шосеен или железопътен транспорт — до датата, определена за въвеждането на пусков етап 3 на електронната система, посочена в член 1, параграф 1;
- л) стоки, пренасяни под покритието на формуляр 302 на НАТО, предвиден в Конвенцията между страните по Северноатлантическия договор относно статута на техните сили, подписана в Лондон на 19 юни 1951 г., или под покритието на формуляр 302 на ЕС, предвиден в член 1, точка 51 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446 на Комисията;

- м) стоки, въвеждани от една от договарящите се страни, от Сеута и Мелиля, Хелголанд, Република Сан Марино, града държава Ватикан, община Ливиньо и швейцарските митнически ексклави Samnaun и Sampaouis;
- н) следните стоки на борда на плавателни съдове и въздухоплавателни средства:
 - (1) стоки, които са били доставени за влягане като части или принадлежности на тези плавателни съдове и въздухоплавателни средства;
 - (2) стоки за експлоатацията на двигателите, машините и другото оборудване на тези плавателни съдове или въздухоплавателни средства;
 - (3) хранителни продукти и други артикули, предназначени за използване или продажба на борда;
- о) продукти от морски риболов и други продукти, уловени извън митническите територии на договарящите се страни от техни риболовни кораби;
- п) плавателните съдове и превозваните на тях стоки, влизаци в териториалните води на една от договарящите се страни единствено с цел снабдяване със запаси, без свързване с което и да било от пристанищните съоръжения;
- р) домакински принадлежности съгласно определението в законодателството на съответната договаряща се страна, при условие че не се превозват по силата на договор за превоз.

2. Обобщена декларация за въвеждане не се изисква в случаите, предвидени в международно споразумение в областта на сигурността, сключено между една от договарящите се страни и трета държава, ако се спазва процедурата, предвидена в член 9б, параграф 3 от настоящия протокол.
3. Обобщена декларация за въвеждане не се изисква в случаите, когато стоките напускат временно митническите територии на договарящите се страни по време на транспортирането им по море или по въздух между две точки в тези митнически територии и без да са спирани в трета държава.

Член 4

Място на подаване на обобщена декларация за въвеждане

1. Обобщената декларация за въвеждане се подава пред митническото учреждение, което е компетентно да упражнява митнически надзор в мястото на митническата територия на една от договарящите се страни, където пристига или предстои да пристигне транспортното средство, превозващо стоките от трета държава или трета територия (наричано по-долу „митническото учреждение на първо въвеждане“).

2. Когато обобщената декларация за въвеждане се подава чрез предоставянето на повече от един набор от данни или чрез предоставянето на минималния набор от данни, лицето, което предоставя частичния или минималния набор от данни, извършва това пред митническото учреждение, което, доколкото му е известно, е митническото учреждение на първо въвеждане. Ако посоченото лице не знае на кое място на митническите територии на договарящите се страни се очаква транспортното средство, превозващо стоките, да пристигне най-напред, митническото учреждение на първо въвеждане може да се определи въз основа на мястото, за което са изпратени стоките.
3. Митническите органи на договарящите се страни могат да позволят обобщената декларация за въвеждане да бъде подадена в друго митническо учреждение, при условие че последното незабавно предаде или предостави по електронен път необходимите данни на разположение на митническото учреждение на първо въвеждане.

Член 5

Регистриране на обобщена декларация за въвеждане

1. Митническите органи регистрират всяко предоставяне на данни от обобщената декларация за въвеждане при получаването им и уведомяват незабавно декларатора или неговия представител за регистрацията, като му съобщават основен референтен номер за подадените данни и за датата на регистрацията.

2. Считано от датата на въвеждане на пусков етап 2 на електронната система по член 1, параграф 1, когато обобщената декларация за въвеждане е подадена от лице, различно от превозвача, митническите органи уведомяват незабавно превозвача за регистрацията, при условие че превозвачът е поискал да бъде уведомен и има достъп до електронната система.

Член 6

Подаване на обобщена декларация за въвеждане

Когато не е приложимо нито едно от освобождаванията от задължението за подаване на обобщена декларация за въвеждане по член 9в от настоящия протокол и член 3 от настоящото приложение, данните в обобщената декларация за въвеждане се предоставят, както следва:

- а) за стоки, транспортирани по въздух,
- (1) експресните куриери подават за всички пратки минималния набор от данни — от датата на въвеждане на пусков етап 1 на електронната система, посочена в член 1, параграф 1 от настоящото приложение;
 - (2) пощенските оператори подават за всички пратки, чието крайно местоназначение е договаряща се страна, минималния набор от данни — от датата на въвеждане на пусков етап 1 на електронната система, посочена в член 1, параграф 1 от настоящото приложение;

- (1) с предоставянето на един или повече набори от данни чрез електронната система, посочена в член 1, параграф 1 от настоящото приложение — от датата на въвеждането на пусков етап 2 на тази система;
- б) за стоки, транспортирани по море, по вътрешни водни пътища, с шосеен и железопътен транспорт — с предоставянето на един или повече от един набор от данни чрез електронната система, посочена в член 1, параграф 1 от настоящото приложение, от датата на въвеждането на пусков етап 3 на тази система.

Член 7

Срокове за подаване на обобщена декларация за въвеждане

1. Когато стоките се въвеждат на митническите територии на договарящите се страни по море, обобщената декларация за въвеждане се подава в следните срокове:
 - а) за товари в контейнери, различни от случаите, в които се прилагат буква в) или буква г) — най-късно 24 часа преди натоварването на стоките на плавателния съд, с който ще бъдат въведени на митническите територии на договарящите се страни;
 - б) за насипни товари или насипни товари на части, различни от случаите, в които се прилагат букви в) или г) — най-късно четири часа преди пристигането на плавателния съд в първото пристанище на въвеждане в митническите територии на договарящите се страни;

- в) най-късно два часа преди пристигането на плавателния съд в първото пристанище на въвеждане в митническите територии на договарящите се страни в случай на стоки, идващи от:
- (1) Гренландия;
 - (2) Фарьорските острови;
 - (3) Исландия;
 - (4) пристанищата на Балтийско море, Северно море, Черно море и Средиземно море;
 - (5) всички пристанища на Мароко;
 - (6) пристанищата на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия — с изключение на пристанищата, намиращи се в Северна Ирландия — и пристанищата на Англо-нормандските острови и на остров Ман;
- г) за движение, различно от случаите, в които се прилага буква в), между територия извън митническите територии на договарящите се страни и френските отвъдморски департаменти, Азорските острови, островите Мадейра или Канарските острови, когато продължителността на плаването е по-малка от 24 часа — най-късно два часа преди пристигане в първото пристанище на въвеждане в митническите територии на договарящите се страни.

2. Когато стоките се въвеждат в митническите територии на договарящите се страни по въздух, пълните данни от обобщената декларация за въвеждане се подават възможно най-бързо и във всеки случай в следните срокове:
 - а) за полети с продължителност под четири часа — най-късно до действителното заминаване на въздухоплавателното средство;
 - б) за други полети — най-късно четири часа преди пристигането на въздухоплавателното средство на първото летище на митническите територии на договарящите се страни.
3. От датата на въвеждане на пусков етап 1 на електронната система по член 1, параграф 1 пощенските оператори и експресните куриери подават най-малко минималния набор от данни от обобщената декларация за въвеждане възможно най-скоро и най-късно преди стоките да бъдат натоварени на въздухоплавателното средство, с което ще бъдат въведени на митническите територии на договарящите се страни.
4. От датата на въвеждане на пусков етап 2 на електронната система по член 1, параграф 1 икономическите оператори, различни от пощенски оператори и експресни куриери, подават най-малко минималния набор от данни от обобщената декларация за въвеждане възможно най-скоро и най-късно преди стоките да бъдат натоварени на въздухоплавателното средство, с което ще бъдат въведени на митническите територии на договарящите се страни.

5. От датата на въвеждане на пусков етап 2 на електронната система по член 1, параграф 1, когато в сроковете, посочени в параграфи 3 и 4 от настоящия член, е предоставен само минималния набор от данни от обобщената декларация за въвеждане, останалите данни се предоставят в сроковете, посочени в параграф 2 от настоящия член.
6. До датата на въвеждане на пусков етап 2 на електронната система по член 1, параграф 1 минималният набор от данни от обобщената декларация за въвеждане, подаден в съответствие с параграф 3 от настоящия член, се счита за пълната обобщена декларация за въвеждане на стоки в пощенски пратки, чието крайно местоназначение е в договаряща страна, и на стоки в експресни пратки, чиято вътрешна стойност не надхвърля 22 EUR.
7. Когато стоките се въвеждат на митническите територии на договарящите се страни с железопътен транспорт, обобщената декларация за въвеждане се подава в следните срокове:
 - а) когато пътуването на влака от последната гара за композиране на влака, намираща се в трета държава, до митническото учреждение на първо въвеждане продължава по-малко от два часа — най-късно един час преди пристигането на стоките на мястото, за което посоченото митническо учреждение е компетентно учреждение;

- б) във всички други случаи — най-късно два часа преди пристигането на стоките на мястото, за което митническото учреждение на първо въвеждане е компетентно учреждение.
8. Когато стоките се въвеждат на митническите територии на договарящите се страни по шосе, обобщената декларация за въвеждане се подава най-късно един час преди пристигането на стоките на мястото, за което митническото учреждение на първо въвеждане е компетентно учреждение.
9. Когато стоките се въвеждат на митническите територии на договарящите се страни по вътрешни водни пътища, обобщената декларация за въвеждане се подава най-късно два часа преди пристигането на стоките на мястото, за което митническото учреждение на първо въвеждане е компетентно учреждение.
10. Когато стоките се въвеждат на митническите територии на договарящите се страни с транспортно средство, което от своя страна се превозва от активно транспортно средство, срокът за подаване на обобщената декларация за въвеждане е срокът, който е приложим за активното транспортно средство.
11. Сроковете, посочени в параграфи 1—10, не се прилагат в случай на непреодолима сила.

12. При спазване на процедурата, посочена в член 9б, параграф 3 от настоящия протокол, сроковете, посочени в параграфи 1—10 от настоящия член, не се прилагат, когато в международни споразумения в областта на сигурността между договаряща страна и трети държави е предвидено друго.

Член 8

Анализ на риска, свързан със сигурността и безопасността, и митнически проверки за сигурност и безопасност във връзка с обобщените декларации за въвеждане

1. Анализът на риска завършва преди пристигането на стоките в митническото учреждение на първо въвеждане, при условие че обобщената декларация за въвеждане е подадена в сроковете, предвидени в член 7, освен ако е установен риск или е необходимо да бъде извършен допълнителен анализ на риска.

Без да се засягат разпоредбите на първа алинея от настоящия параграф, първоначален анализ на риска по отношение на стоките, които ще бъдат въведени на митническите територии на договарящите се страни с въздушен транспорт, се извършва възможно най-скоро след получаване на минималния набор от данни от обобщената декларация за въвеждане, посочена в член 7, параграфи 3 и 4.

2. Митническото учреждение на първо въвеждане завършва анализа на риска за целите на сигурността и безопасността след следния обмен на информация чрез електронната система, посочена в член 1, параграф 1:
- а) незабавно след регистрацията митническото учреждение на първо въвеждане предоставя данните от обобщената декларация за въвеждане на митническите органи на договарящите се страни, посочени в тези данни, и на митническите органи на договарящите се страни, които са записали в електронната система информация, свързана с рискове за сигурността и безопасността, която съответства на данните от обобщената декларация за въвеждане;
 - б) в сроковете по член 7 митническите органи на договарящите се страни, посочени в буква а) от настоящия параграф, извършват анализ на риска за целите на сигурността и безопасността и, ако установят риск, предоставят резултатите на митническото учреждение на първо въвеждане;
 - в) за да завърши анализа на риска, митническото учреждение на първо въвеждане взема предвид информацията за резултатите от анализа на риска, предоставена от митническите органи на държавите членки, посочени в буква а);

- г) митническото учреждение на първо въвеждане предоставя резултатите от завършения анализ на риска на митническите органи на договарящите се страни, които са допринесли за анализа на риска, и на тези, които са потенциално засегнати от движението на стоките;
 - д) митническото учреждение на първо въвеждане уведомява за завършването на анализа на риска следните лица, ако те са поискали да бъдат уведомени и имат достъп до електронната система, посочена в член 1, параграф 1:
 - декларатора или неговия представител;
 - превозвача, ако е различен от декларатора и неговия представител.
3. Когато за завършването на анализа на риска митническото учреждение на първо въвеждане се нуждае от допълнителна информация по данните от обобщената декларация за въвеждане, анализът се завършва след предоставянето на тази информация.

За тези цели митническото учреждение на първо въвеждане изисква информацията от лицето, което е подало обобщената декларация за въвеждане, или, когато е приложимо, от лицето, което е подало данните от обобщената декларация за въвеждане. Когато това лице е различно от превозвача, митническото учреждение на първо въвеждане информира превозвача, при условие че той е поискал да бъде уведомен и има достъп до електронната система, посочена в член 1, параграф 1.

4. Когато митническото учреждение на първо въвеждане има разумни основания да подозира, че пренасяни по въздух стоки биха могли да представляват сериозна заплаха за сигурността на въздухоплаването, то изисква преди натоварването на пратката на въздухоплавателно средство, което ще се отправи към митническите територии на договарящите се страни, тя да бъде подложена на проверка за високорисков товар и поща в съответствие с приложение XIII, част I, точка VI, членове 66з и 66зе от Споразумението, в които се определят подробни мерки за прилагането на общите основни стандарти за сигурност на въздухоплаването.

Митническото учреждение на първо въвеждане уведомява следните лица, при условие че имат достъп до електронната система, посочена в член 1, параграф 1:

- а) декларатора или неговия представител;
- б) превозвача, ако е различен от декларатора и неговия представител.

След уведомяването лицето, подало обобщената декларация за въвеждане, или, когато е приложимо, лицето, което е подало данните от обобщената декларация за въвеждане, предоставя на митническото учреждение на първо въвеждане резултатите от тази проверка и всяка друга свързана информация от значение. Анализът на риска завършва единствено след предоставянето на тази информация.

5. Когато митническото учреждение на първо въвеждане има основателни причини да смята, че въвеждани с въздушен транспорт стоки или въвеждани с морски транспорт товари в контейнери, както е посочено в член 7, параграф 1, буква а), биха представлявали толкова сериозна заплаха за сигурността и безопасността, че се налагат незабавни действия, то се разпорежда стоките да не се натоварват на съответното транспортно средство.

Митническото учреждение на първо въвеждане уведомява следните лица, при условие че имат достъп до електронната система, посочена в член 1, параграф 1:

- а) декларатора или неговия представител;
- б) превозвача, ако е различен от декларатора и неговия представител.

Уведомяването се извършва веднага след откриването на съответния риск, а в случая на товари в контейнери, които се въвеждат с морски транспорт, както е посочено в член 7, параграф 1, буква а) — най-късно 24 часа след получаването на обобщената декларация за въвеждане или, когато е приложимо, на данните от обобщената декларация за въвеждане от превозвача.

Митническото учреждение на първо въвеждане информира незабавно за това уведомяване и митническите органи на договарящите се страни и им предоставя съответните данни от обобщената декларация за въвеждане.

6. Когато дадена пратка е идентифицирана като представляваща заплаха от такова естество, че се налагат незабавни действия при пристигането на транспортното средство, митническото учреждение на първо въвеждане предприема тези действия при пристигането на стоките.
7. След като завърши анализа на риска, митническото учреждение на първо въвеждане може да препоръча чрез електронната система, посочена в член 1, параграф 1, най-подходящото място и най-подходящите мерки за извършване на проверка.

Митническото учреждение, компетентно за мястото, препоръчано като най-подходящо за проверката, взема решение относно проверката и чрез електронната система, посочена в член 1, параграф 1, предоставя резултатите от това решение на всички митнически учреждения на договарящите се страни, потенциално засегнати от движението на стоките, най-късно в момента на представяне на стоките пред митническото учреждение на първо въвеждане.

8. Митническите учреждения предоставят резултатите от своите митнически проверки за целите на сигурността и безопасността на другите митнически органи на договарящите се страни чрез системата, посочена в член 1, параграф 1, когато:
 - а) митнически орган е оценил рисковете като високи и изискващи митнически контрол, а резултатите от контрола показват, че събитието, пораждащо рисковете, е настъпило; или

- б) резултатите от контрола не показват, че събитието, пораждащо рисковете, е настъпило, но съответният митнически орган смята, че рискът е висок в други части на митническите територии на договарящите се страни; или
- в) това е необходимо за единното прилагане на правилата на Споразумението.

Договарящите се страни обменят информация относно рисковете, упоменати в букви а) и б), в системата по член 9д, параграф 3 от настоящия протокол.

- 9. Когато стоки, освободени от задължението за подаване на обобщена декларация за въвеждане в съответствие с член 3, параграф 1, букви в)–е), з)–м), о) и р), се въвеждат на митническите територии на договарящите се страни, анализът на риска се извършва при представянето на стоките.
- 10. Стоки, представени пред митницата, може да бъдат освободени веднага след извършването на анализа на риска, ако резултатите от този анализ и, при необходимост, предприетите мерки позволяват такова освобождаване.
- 11. Анализ на риска се извършва също и ако данните от обобщената декларация за въвеждане са поправени в съответствие с член 2, параграфи 3 и 4. В този случай, без да се засяга срокът по параграф 5, трета алинея от настоящия член, установен за товари в контейнери, въведени чрез морски транспорт, анализът на риска завършва веднага след получаването на въпросните данни, освен ако е установен риск или е необходимо да бъде извършен допълнителен анализ на риска.

Член 9

Предоставяне на данни от обобщена декларация за въвеждане от други лица

1. От датата, определена за въвеждане на пусков етап 2 на електронната система по член 1, параграф 1, когато за едни и същи стоки, транспортирани по въздух, едно или повече лица, различни от превозвача, са сключили един или повече договори за транспорт, обхванати от една или повече въздушни товарителници, се прилагат следните правила:
 - а) лицето, издаващо въздушна товарителница, информира лицето, което е сключило договор за транспорт с него, за издаването на тази въздушна товарителница;
 - б) в случай на споразумение за съвместно товарене на стоки лицето, издаващо въздушната товарителница, информира за издаването на тази въздушна товарителница лицето, с което е сключило това споразумение;
 - в) превозвачът и всяко от лицата, издаващи въздушна товарителница, посочва в данните от обобщената декларация за въвеждане самоличността на всяко лице, което не му е предоставило необходимите данни за обобщената декларация за въвеждане;

- г) ако лицето, издаващо въздушната товарителница, не предостави данните, необходими за обобщената декларация за въвеждане, на своя договорен партньор, който му издава въздушна товарителница, или на своя договорен партньор, с когото е сключил споразумение за съвместно товарене на стоки, лицето, което не поставя на разположение необходимите данни, предоставя тези данни на митническото учреждение на първо въвеждане.
2. От датата, определена за въвеждането на пусков етап 2 на електронната система по член 1, параграф 1, когато пощенският оператор не предостави необходимите данни за обобщената декларация за въвеждане относно пощенски пратки на превозвача, който е длъжен да подаде останалите данни за декларацията чрез тази система, се прилагат следните правила:
- а) пощенският оператор по местоназначение, ако стоките се изпращат до договарящите се страни, или пощенският оператор на договарящите се страни на първо въвеждане, ако стоките преминават транзитно през договарящите се страни, предоставя тези данни на митническото учреждение на първо въвеждане; и
- б) в данните на обобщената декларация за въвеждане превозвачът посочва самоличността на пощенския оператор, който не му е предоставил необходимите данни за обобщената декларация за въвеждане.

3. От датата, определена за въвеждането на пусков етап 2 на електронната система по член 1, параграф 1, когато експресният куриер не предостави на превозвача необходимите данни за обобщената декларация за въвеждане относно експресни пратки, транспортирани по въздуха, се прилагат следните правила:
- а) експресният куриер предоставя тези данни на митническото учреждение на първо въвеждане; и
 - б) в данните за обобщената декларация за въвеждане превозвачът посочва самоличността на експресния куриер, който не му е предоставил необходимите данни за обобщената декларация за въвеждане.
4. От датата, определена за въвеждане на пусков етап 3 на електронната система по член 1, параграф 1, когато в случай на транспортиране по море или по вътрешни водни пътища за едни и същи стоки са сключени един или повече допълнителни договори за транспорт от едно или повече лица, различни от превозвача, обхванати от един или повече коносаменти, се прилагат следните правила:
- а) лицето, издаващо коносамента, информира лицето, което е сключило договор за транспорт с него, за издаването на коносамента;

- б) в случай на споразумение за съвместно товарене на стоки, лицето, издаващо коносамент, информира за издаването на този коносамент лицето, с което е сключило това споразумение;
- в) превозвачът и всяко от лицата, издаващи коносамент, посочват в данните от обобщената декларация за въвеждане самоличността на всяко лице, което е сключило договор за транспорт с тях и не им е предоставило необходимите данни за обобщената декларация за въвеждане;
- г) лицето, издаващо коносамент, посочва в данните за обобщената декларация за въвеждане самоличността на получателя, за когото в коносамент е посочено, че няма свързани коносаменти, който не му е предоставил данните, необходими за обобщената декларация за въвеждане;
- д) ако лицето, издаващо коносамент, не предостави данните, които са необходими за обобщената декларация за въвеждане, на своя договорен партньор, който му издава коносамент, или на своя договорен партньор, с когото е сключил споразумение за съвместно товарене на стоки, лицето, което не поставя необходимите данни на разположение, ги предоставя на митническото учреждение на първо въвеждане;

- е) ако получателят, посочен в коносамент, който няма свързани коносаменти, не предоставя данните, необходими за обобщената декларация за въвеждане, на лицето, издаващо коносамента, той подава тези данни на митническото учреждение на първо въвеждане.

Член 10

Отклоняване на морски плавателен съд или въздухоплавателно средство, влизащо в митническата територия на договарящите се страни

1. От датата, определена за въвеждането на пусков етап 2 на електронната система по член 1, параграф 1, когато въздухоплавателно средство е отклонено и е пристигнало първо в митническо учреждение, намиращо се в държава, която не е посочена като държава по маршрута в обобщената декларация за въвеждане, действителното митническо учреждение на първо въвеждане получава чрез електронната система данните от обобщената декларация за въвеждане, резултатите от анализа на риска и препоръките за проверки, направени от очакваното митническо учреждение на първо въвеждане.
2. От датата, определена за въвеждането на пусков етап 3 на електронната система по член 1, параграф 1, когато морски плавателен съд е отклонен и е пристигнал първо в митническо учреждение, намиращо се в държава, която не е посочена като държава по маршрута в обобщената декларация за въвеждане, действителното митническо учреждение на първо въвеждане получава чрез електронната система данните от обобщената декларация за въвеждане, резултатите от анализа на риска и препоръките за проверки, направени от очакваното митническо учреждение на първо въвеждане.

ДЯЛ II

ТЕХНИЧЕСКИ ДОГОВОРЕНОСТИ ОТНОСНО СИСТЕМАТА ЗА КОНТРОЛ НА ВНОСА 2

Член 11

Система за контрол на вноса 2

1. СКВ2 спомага за осъществяването на комуникацията между икономическите оператори и договарящите се страни за целите на изпълнението на изискванията за обобщената декларация за въвеждане, анализа на рисковете от митническите органи на договарящите се страни за целите на сигурността и безопасността и митническите мерки, насочени към смекчаване на тези рискове, включително митнически проверки, свързани със сигурността и безопасността, както и за целите на комуникацията между договарящите се страни с оглед изпълнение на изискванията за обобщената декларация за въвеждане.
2. СКВ2 се състои от следните общи компоненти, разработени на равнището на Съюза:
 - а) споделен интерфейс за търговци;
 - б) общо хранилище.
3. Норвегия разработва национална система за въвеждане като национален компонент, който е достъпен в Норвегия.

4. Норвегия може да разработи национален интерфейс за търговци като национален компонент, който е достъпен в Норвегия.
5. СКВ2 се използва за следните цели:
 - а) за подаване, обработка и съхранение на данните от обобщените декларации за въвеждане, исканията за поправки и анулиране в съответствие с член 9в от настоящия протокол и настоящото приложение;
 - б) за получаване, обработка и съхранение на данните от обобщените декларации за въвеждане, изведени от декларациите, посочени в член 9в от настоящия протокол и настоящото приложение;
 - в) за подаване, обработка и съхранение на информация относно пристигането и уведомленията за пристигане на морски плавателни съдове или въздухоплавателни средства в съответствие с член 9в от настоящия протокол и настоящото приложение;
 - г) за получаване, обработка и съхранение на информация относно представянето на стоки пред митническите органи на договарящите се страни в съответствие с член 9в от настоящия протокол и настоящото приложение;

- д) за получаване, обработка и съхранение на информация относно исканията за анализ на риска и резултатите от него, препоръките за проверки, решенията относно проверките и резултатите от проверките в съответствие с членове 9в и 9д от настоящия протокол и настоящото приложение;
 - е) за получаване, обработка, съхранение и подаване на уведомления и информация до и от икономическите оператори в съответствие с членове 9в и 9д от настоящия протокол и настоящото приложение;
 - ж) за подаване, обработка и съхранение на информация от икономическите оператори, поискана от митническите органи на договарящите се страни, в съответствие с членове 9в и 9д от настоящия протокол и настоящото приложение.
6. СКВ2 се използва за подпомагане на мониторинга и оценката от договарящите се страни на изпълнението на общите критерии и стандарти за риск с оглед на сигурността и безопасността, както и на мерките за контрол и на приоритетните области на контрол, посочени в член 9д от настоящия протокол.
7. Автентификацията и проверката на достъпа на икономическите оператори за целите на достъпа до общите компоненти на СКВ2 се извършват посредством платформата за единно управление на потребителите и цифров подпис (наричана по-нататък „ЕУП и ЦП“), посочена в член 13.

8. Автентификацията и проверката на достъпа на длъжностните лица на договарящите се страни за целите на достъпа до общите компоненти на СКВ2 се извършват посредством предоставените от Съюза мрежови услуги.
9. Хармонизираният интерфейс за търговци е входна точка към СКВ2 за икономическите оператори в съответствие с член 1.
10. Хармонизираният интерфейс за търговци взаимодейства оперативно с общото хранилище на СКВ2, посочено в параграфи 12—14.
11. Хармонизираният интерфейс за търговци се използва за подаване на данни, искания за поправка, искания за анулиране, обработка и съхранение на данните от обобщените декларации за въвеждане и уведомленията за пристигане, както и за обмен на информация между договарящите се страни и икономическите оператори.
12. Общото хранилище на СКВ2 се използва от договарящите се страни за обработване на данните от обобщените декларации за въвеждане, исканията за поправка, исканията за анулиране, уведомленията за пристигане, информацията относно представянето на стоки, информацията във връзка с искания за анализ на риска и резултатите от него, препоръките за проверки, решенията за проверки и резултатите от проверки и за обмен на информация с икономическите оператори.

13. Общото хранилище на СКВ2 се използва от договарящите се страни за целите на статистиката и оценката, както и за обмена на информация от обобщената декларация за въвеждане между договарящите се страни.
14. Общото хранилище на СКВ2 взаимодейства оперативно с хармонизирания интерфейс за търговци, националните интерфейси за търговци, когато такива са разработени от договарящите се страни, както и с националните системи за въвеждане.
15. Митническият орган на договаряща се страна използва общото хранилище, за да се консултира с митнически орган на другата договаряща се страна в съответствие с членове 9в и 9д от настоящия протокол и настоящото приложение, преди да завърши анализа на риска с оглед на сигурността и безопасността. Митническият орган на договаряща се страна използва също така общото хранилище, за да се консултира с другата договаряща се страна относно препоръчаните проверки, взетите решения във връзка с препоръчани проверки и относно резултатите от митническите проверки, свързани със сигурността и безопасността, в съответствие с членове 9в и 9д от настоящия протокол и настоящото приложение.
16. Националният интерфейс за търговци, когато такъв е разработен от договарящите се страни, е входна точка към СКВ2 за икономическите оператори в съответствие с член 1, когато подадените данни са адресирани до договарящата се страна, която управлява националния интерфейс за търговци.

17. По отношение на подаването на данни, поправките, анулирането, обработката, съхранението на данните от обобщената декларация за въвеждане и уведомленията за пристигане, както и обмена на информация между договарящите се страни и икономическите оператори последните могат да изберат да използват националния интерфейс за търговци, когато е разработен такъв, или хармонизирания интерфейс за търговци.
18. Националният интерфейс за търговци, когато е разработен такъв, взаимодейства оперативно с общото хранилище на СКВ2.
19. Когато Норвегия разработи национален интерфейс за търговци, тя информира Съюза за това.
20. Митническите органи на договарящите се страни използват национална система за въвеждане за обмен на данни от обобщените декларации за въвеждане, извлечени от декларациите, посочени в член 9в от настоящия протокол, за обмен на информация и уведомления с общото хранилище във връзка с информация относно пристигането на морски плавателни съдове или въздухоплавателни средства, за информация относно представянето на стоки, за обработка на искания за анализ на риска, за обмен и обработка на информация относно резултатите от анализа на риска, за препоръки за проверка, за решения за проверка и за резултати от проверка.
21. Националната система за въвеждане се използва също така в случаите, при които митнически орган на договаряща се страна иска допълнителна информация от икономическите оператори и получава такава информация.

22. Националната система за въвеждане взаимодействия оперативно с общото хранилище.
23. Националната система за въвеждане взаимодействия оперативно с разработените на национално равнище системи за извличане на информация, посочени в параграф 20.

Член 12

Функциониране на системата за контрол на вноса 2 и обучение за нейното използване

1. Общите компоненти се разработват, изпитват, въвеждат и управляват от Съюза. Националните компоненти се разработват, изпитват, въвеждат и управляват от Норвегия.
2. Норвегия гарантира, че националните компоненти са оперативно съвместими с общите компоненти.
3. Съюзът извършва поддръжката на общите компоненти, а Норвегия извършва поддръжката на своите национални компоненти.
4. Договарящите се страни гарантират непрекъснато функциониране на електронните системи.
5. Съюзът може да променя общите компоненти на електронните системи с цел коригиране на неизправности, добавяне на нови функционалности или промяна на съществуващите такива.
6. Съюзът информира Норвегия относно промените и актуализациите на общите компоненти.

7. Норвегия информира Съюза относно промените и актуализациите на националните компоненти, които могат да окажат въздействие върху функционирането на общите компоненти.
8. Договарящите се страни предоставят публичен достъп до информацията относно промените и актуализациите на електронните системи в съответствие с параграфи 6 и 7.
9. В случай на временно нефункциониране на СКВ2 се прилага планът за непрекъснатост на работата, определен от договарящите се страни.
10. Договарящите се страни се информират взаимно за липсата на достъп до електронните системи, причинена от временно нефункциониране.
11. Съюзът подкрепя Норвегия по отношение на използването и функционирането на общите компоненти на електронните системи чрез предоставяне на подходящи материали за обучение.

Член 13

Платформа за единно управление на потребителите и цифров подпис

- 1 Платформата за единно управление на потребителите и цифров подпис (или „ЕУП и ЦП“) позволява осъществяването на комуникация между системите за управление на самоличността и достъпа на договарящите се страни, посочени в параграф 6, за целите на предоставянето на сигурен разрешен достъп до електронните системи на длъжностните лица на договарящите се страни и икономическите оператори.

2. Платформата за ЕУП и ЦП се състои от следните общи компоненти:
- а) система за управление на достъпа;
 - б) система за административно управление.
3. Платформата за ЕУП и ЦП се използва, за да се гарантира автентификацията и проверката на достъпа на:
- а) икономическите оператори за целите на получаване на достъп до СКВ2;
 - б) длъжностните лица на договарящите се страни за целите на получаване на достъп до общите компоненти на СКВ2 и за целите на поддръжката и управлението на платформата за ЕУП и ЦП.
4. Договарящите се страни създават системата за управление на достъпа за валидиране на заявките за достъп, подавани на платформата за ЕУП и ЦП от икономическите оператори, чрез оперативно взаимодействие със системите за управление на самоличността и достъпа на договарящите се страни, посочени в параграф 6.
5. Договарящите се страни създават системата за административно управление с цел управление на правилата за автентификация и упълномощаване във връзка с валидирането на идентификационните данни на икономическите оператори за целите на разрешаване на достъп до електронните системи.

6. Договарящите се страни създават система за управление на самоличността и достъпа, за да гарантират:
- а) сигурни регистрация и съхранение на идентификационните данни на икономическите оператори;
 - б) сигурен обмен на подписани и криптирани идентификационни данни на икономическите оператори.

Член 14

Управление на данни, отговорност и сигурност

1. Договарящите се страни гарантират, че данните, регистрирани на национално равнище, съответстват на данните, които са регистрирани в общите компоненти, и се актуализират текущо.
2. По дерогация от параграф 1 договарящите се страни гарантират, че следните данни съответстват на данните, които са регистрирани в общото хранилище на СКВ2, и се актуализират в съответствие с тях:
 - а) данните, регистрирани на национално равнище и предавани от националната система за въвеждане към общото хранилище;
 - б) данните, получени от общото хранилище, към националната система за въвеждане.

3. Данните в общите компоненти на СКВ2, които се предават или регистрират в споделения интерфейс за търговци от икономически оператор, може да бъдат достъпни или да се обработват от този икономически оператор.
4. Данните в общите компоненти на СКВ2:
- а) които са предадени на договаряща страна от икономически оператор чрез хармонизирания интерфейс за търговци в общото хранилище, са достъпни за тази договаряща се страна в общото хранилище и могат да се обработват от нея. Когато е необходимо, тази договаряща се страна има също така достъп до информацията, регистрирана в хармонизирания интерфейс за търговци;
 - б) които са предадени на или регистрирани в общото хранилище от договаряща се страна, са достъпни за тази договаряща се страна и може да се обработват от нея;
 - в) които са посочени в букви а) и б) от настоящия параграф, може също така да бъдат достъпни за другата договаряща се страна и да се обработват от нея, когато тя участва в анализа на риска и/или в процеса на проверка, за които се отнасят данните, в съответствие с членове 9в и 9д от настоящия протокол и настоящото приложение;

- г) може да бъдат обработвани от Комисията в сътрудничество с договарящите се страни за целите, посочени в член 1, параграф 1, буква в) и член 11, параграф 6. Комисията и договарящите се страни имат достъп до резултатите от това обработване.
5. Договарящите се страни имат достъп до данните в общия компонент на СКВ2, които са регистрирани в общото хранилище от Съюза. Тези данни може да бъдат обработвани от Съюза.
6. Съюзът е собственик на системата по отношение на общите компоненти.
7. Норвегия е собственик на системата по отношение на своите национални компоненти.
8. Съюзът гарантира сигурността на общите компоненти, а Норвегия гарантира сигурността на своите национални компоненти.
9. а тези цели договарящите се страни предприемат най-малкото мерките, необходими за:
- а) предотвратяване на достъпа на неоправомощени лица до съоръженията, използвани за обработката на данните;
- б) предотвратяване на въвеждането на данни и евентуалното разглеждане, промяна или заличаване на данни от неоправомощени лица;

- в) разкриване на дейностите, посочени в букви а) и б).
10. Договарящите се страни се информират взаимно за всички дейности, които биха могли да доведат до нарушение или съмнение за нарушение на сигурността на електронните системи.
11. Договарящите се страни създават планове за сигурността на всички системи.
12. Данните, регистрирани в компонентите на СКВ2, се съхраняват най-малко три години след регистрацията им. Договарящите се страни могат да надвишават този тригодишен срок, когато това се изисква от съответното национално законодателство.

Член 15

Обработка на лични данни

Във връзка с обработката на лични данни в СКВ2 и ЕУП и ЦП:

1. Норвегия и държавите — членки на ЕС, действат като администратори на лични данни в съответствие с член 14 от Споразумението;

2. Комисията действа като обработващ лични данни и спазва задълженията, които са ѝ наложени в това отношение съгласно Регламент (ЕС) № 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета¹, освен в случаите когато тя обработва данните с цел осъществяване на мониторинг и оценка на прилагането на общите критерии и стандарти за риска с оглед на сигурността и безопасността, както и на мерките за контрол и на приоритетните области на контрол, като в тези случаи Комисията действа като съвместен администратор.

Член 16

Участие в разработването, поддръжката и управлението на СКВ2

Съюзът дава възможност на експерти от съответната държава от ЕАСТ да участват като наблюдатели по въпроси, касаещи разработването, поддръжката и управлението на СКВ2, на заседанията на Експертната група по митнически въпроси и на съответните работни групи. Съюзът решава за всеки отделен случай относно участието на експерти от съответната държава от ЕАСТ в заседания на работните групи, в които са представени само ограничен брой държави — членки на ЕС, и които докладват на Експертната група по митнически въпроси.

¹ Регламент (ЕС) № 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 39).

ДЯЛ III

Член 17

Финансови договорености относно отговорностите, ангажиментите и очакванията при въвеждането и функционирането на СКВ2

По отношение на разширяването на използването на СКВ2 спрямо Норвегия и като се имат предвид глава IIа и настоящото приложение, настоящите финансови договорености (наричани по-долу „договореността“) определят елементите на сътрудничеството между договарящите се страни, свързано със СКВ2.

- а) Комисията ще разработва, изпитва, въвежда, управлява и поддържа централните компоненти на СКВ2, включващи общ интерфейс за търговци и общо хранилище (наричани по-долу „централни компоненти на СКВ2“), включително приложенията и услугите, които са необходими за тяхното функциониране и взаимна свързаност с ИТ системите в Норвегия, като TAPAS, ЕУП и ЦП, мидълуер за CCN2ng, и се ангажира да ги предостави на Норвегия.
- б) Норвегия ще разработва, изпитва, въвежда, управлява и поддържа националните компоненти на СКВ2.

- в) Норвегия и Комисията се споразумяват да споделят разходите за разработване и еднократните разходи за централните компоненти на СКВ2, както и оперативните разходи за централните компоненти на СКВ2, за свързани с тях приложения и услуги, които са необходими за тяхното функциониране и взаимна свързаност, както следва:
- 1) Част от разходите за разработване на централните компоненти на СКВ2 ще бъдат фактурирани от Комисията на Норвегия в съответствие с букви г) и д). Разходите за разработване обхващат разработването на софтуера на централните компоненти и придобиването и инсталирането на свързаната с тях инфраструктура (хардуер, софтуер, хостинг, лицензи и др.). Формулата за разпределение се отнася за 4 % от всички разходи за гореспоменатите услуги.
 - 2) Максималните разходи за разработване ще бъдат ограничени до 550 000 EUR (петстотин и петдесет хиляди евро) на пусков етап.
 - 3) Част от оперативните разходи за СКВ2 и TAPAS ще бъдат фактурирани от Комисията на Норвегия в съответствие с букви е), ж) и з). Оперативните разходи обхващат изпитването на съответствието, поддръжката на инфраструктурата (хардуер, софтуер, хостинг, лицензи и др.), на централните компоненти на СКВ2 и на свързаните с тях приложения и услуги, необходими за тяхното функциониране и взаимна свързаност (гаранция на качеството, хелпдеск и управление на ИТ услуги). Формулата за разпределение се отнася за 4 % от всички разходи за гореспоменатите услуги.

- 4) Оперативните разходи, свързани с използването на СКВ2 от страна на Норвегия, не превишават максималната сума от 450 000 EUR (четиристотин и петдесет хиляди евро) на година.
 - 5) Разходите за разработване и оперативните разходи за национален компонент или национални компоненти ще бъдат единствено за сметка на Норвегия.
 - 6) Норвегия ще получава информация за планираното развитие на разходите и ще бъде информирана за основните елементи на разработването на СКВ2, които може да имат отражение върху тези разходи.
- г) Норвегия е съгласна да участва в разходите за разработването и изпитването на съответствието на централните компоненти на СКВ2, направени преди прилагането на споразумението. За тази цел:
- 1) Комисията ще информира Норвегия за прогнозната сума на необходимата вноска за годините преди прилагането на споразумението;
 - 2) до 15 май всяка година, считано от 15 май 2021 г., Комисията ще отправя искане до Норвегия да плати своята вноска за тези предходни разходи на равни траншове през първите четири години от използването на СКВ2.

- д) Норвегия е съгласна да участва в разходите за разработването на централните компоненти на СКВ2. За тази цел:
- 1) Норвегия е съгласна да плати за участието си в разходите за разработването на пусков етап 1, пусков етап 2 и пусков етап 3 на СКВ2;
 - 2) до 15 май всяка година, считано от 15 май 2021 г., Комисията ще отправя искане до Норвегия да плати своята вноска за разработването на най-новия пусков етап въз основа на надлежно документирано дебитно известие, издадено от Комисията.
- е) Норвегия е съгласна да участва в оперативните разходи за централните компоненти на СКВ2. За тази цел:
- 1) до 31 юли всяка година, считано от 31 юли 2021 г., Комисията ще информира Норвегия за прогнозните оперативни разходи за следващата година и ще изпраща на Норвегия прогнозния размер на необходимата вноска за следващата година в писмена форма. Норвегия ще бъде информирана по същия начин и в същия момент, когато Комисията информира всеки друг член на СКВ2, като ще получава информация и за основните аспекти на разработването на СКВ2;

- 2) единствено до 15 май 2021 г. Комисията ще поиска от Норвегия да плати своята годишна вноска за оперативните разходи за 2020 г. в размер на 110 000 EUR, както и прогнозната годишна вноска за 2021 г. в размер на 280 000 EUR. До 15 май всяка година, считано от 15 май 2022 г., Комисията ще отправя искане до Норвегия да плати своята годишна вноска за съответната година, плюс размера на салдото (положително или отрицателно) за предходната година въз основа на надлежно документирано дебитно известие, издадено от Комисията;
- 3) до 31 януари всяка година, считано от 31 януари 2022 г., Комисията:
- ще уравнява сметките, свързани с предходни годишни разходи за функционирането на СКВ2 и TAPAS, въз основа на вече заплатената от Норвегия сума спрямо действително направените разходи от Комисията и ще предоставя на Норвегия извлечение от сметка с разбивка на разходите, показваща различните услуги и доставката на софтуер; както и
 - ще представя на Норвегия действителните годишни разходи, т.е. реалните оперативни разходи за предходната година. Комисията ще изчислява действителните и прогнозните разходи в съответствие със своите договори с изпълнители, сключени съгласно настоящите процедури за възлагане на договори.

Разликата (отрицателна или положителна) между действителните разходи и прогнозния размер за предходната година се изчислява и се съобщава от Комисията на Норвегия с извлечение от сметка. Извлечението от сметка ще включва прогнозния годишен размер на вноската, плюс размера на разликата (положителна или отрицателна), както и получената нетна сума, която ще бъде фактурирана от Комисията на Норвегия чрез годишното дебитно известие.

- ж) Норвегия ще извършва плащането след датата на издаване на дебитното известие. Всички плащания трябва да се извършват по банковата сметка на Комисията, посочена в дебитното известие, в срок от 60 дни.
- з) Ако Норвегия плати сумите, предвидени в буква в), след посочените в буква ж) дати, Комисията може да приложи лихви за забава (по лихвения процент, прилаган от Европейската централна банка за нейните операции в евро и публикуван в Официален вестник на Европейския съюз, серия С, в сила към датата на изтичане на предвидения за плащането срок, и увеличен с един пункт и половина). Същият лихвен процент ще се прилага към плащанията, които следва да се извършат от Съюза.
- и) Ако Норвегия поиска специални корекции или нови ИТ продукти за централните компоненти, приложения или услуги на СКВ2, започването и завършването на тези разработки подлежи на отделно, взаимно споразумение, свързано с нуждите от ресурси и разходите за разработване.

- й) Всички материали за обучение, които се създават и поддържат от договарящите се страни, се споделят с всички страни безплатно по електронен път. Норвегия може да копира, разпространява, показва и извършва работата и производните от нея продукти въз основа на споделените материали за обучение
- 1) само ако в тях се посочва името на автора по начина, предвиден в споделения материал за обучение;
 - 2) само за нетърговски цели.
- к) Договарящите се страни се съгласяват да приемат и да изпълняват своите съответни отговорности във връзка с използването на централните компоненти на СКВ2, както е описано в настоящото приложение.
- л) В случай на сериозни съмнения относно правилното прилагане на настоящото приложение или на СКВ2 всяка договаряща се страна може да спре прилагането на договореността, при условие че другата договаряща страна бъде уведомена писмено три месеца по-рано.

ДЯЛ IV

ОБОБЩЕНА ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА НАПУСКАНЕ

Член 18

Форма и съдържание на обобщената декларация за напускане

1. Обобщената декларация за напускане се подава като се използват технически средства за обработка на данните. Възможно е да се използва търговска, пристанищна или транспортна документация, при условие че тя съдържа необходимите данни.
2. Обобщената декларация за напускане съдържа данните, предвидени за тази декларация в колони A1 и A2 на глава 3 от приложение Б към Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446 на Комисията, и при спазване на съответните им формати, кодове и брой елементи, предвидени в приложение Б към Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. Тя се попълва в съответствие с бележките в тези приложения. Автентичността на обобщената декларация за напускане се удостоверява от лицето, което я е изготвило.
3. Митническите органи допускат подаване на обобщена декларация за напускане на хартиен носител или по всеки друг договорен между митническите органи заместващ начин само при някои от следните обстоятелства:
 - а) когато компютризираната система на митническите органи не функционира;

- б) когато електронното приложение на лицето, подаващо обобщената декларация за напускане, не функционира, при условие че митническите органи прилагат същото равнище на управление на риска като прилаганото по отношение на обобщените декларации за напускане, подадени чрез използване на технически средства за обработка на данни. Обобщената декларация за напускане на хартиен носител се подписва от лицето, което я е изготвило. Такива обобщени декларации за напускане на хартиен носител се придружават, когато е необходимо, от товарни списъци или други подходящи списъци и съдържат данните, посочени в параграф 2.
4. Всяка договаряща се страна определя условията и процедурите, съгласно които лицето, подаващо обобщената декларация за напускане, може да промени един или повече елементи от данните в декларацията след нейното подаване.

Член 19

Освобождаване от задължението за подаване на обобщена декларация за напускане

1. Обобщена декларация за напускане не се изисква по отношение на следните стоки:
- а) електроенергия;
 - б) стоки, които се извеждат по тръбопровод;
 - в) кореспондентски пратки;

- г) стоки в пощенски пратки;
- д) стоки, по отношение на които се разрешава устна митническа декларация или декларация с просто прекосяване на границата съгласно законодателството на договарящите се страни, с изключение на палети, контейнери, транспортни средства, както и резервни части, аксесоари и оборудване за тях, когато се превозват по силата на договор за превоз;
- е) стоки, които се съдържат в личния багаж на пътниците;
- ж) стоки, обхванати от карнети АТА и СРD;
- з) стоките, които са освободени по силата на Виенската конвенция за дипломатическите отношения от 18 април 1961 г., Виенската конвенция за консулските отношения от 24 април 1963 г. или други консулски конвенции, или Конвенцията от Ню Йорк за специалните мисии от 16 декември 1969 г.;
- и) оръжия и военно оборудване, извеждани от митническата територия на договаряща се страна от отговорните за военната отбрана на договарящите се страни власти в рамките на военен транспорт или транспорт, извършван единствено за целите на военните власти;

- й) следните стоки, извеждани от митническата територия на договаряща страна директно към разположени в морето съоръжения, експлоатирани от лице, установено на митническата територия на договарящите се страни:
- 1) стоки, предназначени за строителни или ремонтни дейности на съоръженията, разположени в морето, или за тяхната поддръжка или преустройство;
 - 2) стоки, предназначени за монтиране или оборудване на съоръженията, разположени в морето;
 - 3) консумативи, предназначени за използване или потребление на съоръженията, разположени в морето;
- к) стоки, пренасяни под покритието на формуляр 302 на НАТО, предвиден в Конвенцията между страните по Северноатлантическия договор относно статута на техните сили, подписана в Лондон на 19 юни 1951 г., или под покритието на формуляр 302 на ЕС, предвиден в член 1, точка 51 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/2446 на Комисията;
- л) стоки, които се доставят за влагане като части или принадлежности в плавателни съдове или въздухоплавателни средства и за експлоатацията на двигателите, машините и другото оборудване на плавателни съдове или на въздухоплавателни средства, както и хранителни продукти и други артикули, предназначени за потребяване или продажба на борда;
- м) домакински принадлежности съгласно определението в законодателството на съответната договаряща се страна, при условие че не се превозват по силата на договор за превоз;

- н) стоки, изпратени от митническите територии на договарящите се страни към Сеута и Мелиля, Хелголанд, Република Сан Марино, града държава Ватикан, община Ливиньо и швейцарските митнически ексклави Samnaun и Samruoir;
 - о) стоки, които се превозват с плавателни съдове между пристанища на договарящите се страни, без да спират в никое пристанище извън митническите територии на договарящите се страни;
 - п) стоки, които се превозват с въздухоплавателни средства между летища на договарящите се страни, без да спират в никое летище извън митническите територии на договарящите се страни.
2. Обобщена декларация за напускане не се изисква в случаите, предвидени в международно споразумение в областта на сигурността между една от договарящите се страни и трета държава при спазване на процедурата, предвидена в член 9б, параграф 3 от настоящия протокол.
3. Обобщена декларация за напускане не се изисква от договарящите се страни по отношение на стоки в следните ситуации:
- а) когато плавателен съд, превозващ стоките между пристанища на договарящите се страни, спира в пристанище извън митническите територии на договарящите се страни и стоките остават натоварени на борда на плавателния съд по време на престоя на пристанището извън митническите територии на договарящите се страни;

- б) когато въздухоплавателно средство, превозващо стоките между летища на договарящите се страни, спира на летище извън митническите територии на договарящите се страни и стоките остават натоварени на борда на въздухоплавателното средство по време на престоя на летището извън митническите територии на договарящите се страни;
- в) когато в пристанище или летище стоките не са разтоварени от превозното средство, с което са въведени на митническите територии на договарящите се страни и с което ще бъдат изведени от тези територии;
- г) когато стоките са били натоварени на предходно пристанище или летище в митническите територии на договарящите се страни, където е подадена обобщена декларация за напускане или е приложимо освобождаване от задължението за подаване на декларация преди напускането, и стоките остават на транспортното средство, с което ще бъдат изведени от митническите територии на договарящите се страни;

- д) когато стоки на временно складиране или поставени под режим свободна зона се претоварват от транспортното средство, с което са били доставени до съоръжението за временно складиране или до свободната зона под надзора на същото митническо учреждение, на плавателен съд, въздухоплавателно средство или железопътно превозно средство, с който/което ще бъдат изведени от митническите територии на договарящите се страни, ако са изпълнени следните условия:
- 1) претоварването се извършва в 14-дневен срок след представянето на стоките в съответствие със законодателството на съответната договаряща страна или, при изключителни обстоятелства — в по-дълъг срок, разрешен от митническите органи, когато 14-дневният срок не е достатъчен за преодоляване на въпросните обстоятелства;
 - 2) митническите органи разполагат с информация за стоките;
 - 3) доколкото е известно на превозвача, няма промяна по отношение на местоназначението на стоките и на получателя;
- е) когато стоките са въведени на митническите територии на договарящите се страни, но са отхвърлени от компетентния митнически орган и са върнати незабавно в държавата на износ.

Член 20

Място на подаване на обобщена декларация за напускане

1. Обобщената декларация за напускане се подава пред компетентното митническо учреждение на митническата територия на договарящата се страна, в която са извършени формалностите по напускането на стоките с местоназначение за трети държави. Митническа декларация за износ, използвана като обобщена декларация за напускане, обаче се подава пред компетентния орган на договарящата се страна, на чиято митническа територия се извършват формалностите по износа на стоките за трета държава. И в двата случая компетентното митническо учреждение извършва анализа на риска за целите на сигурността и безопасността въз основа на данните, съдържащи се в декларацията, както и митническите проверки за сигурност и безопасност, които счете за необходими.
2. Когато стоките напускат митническата територия на договаряща се страна с местоназначение за трета държава през митническата територия на другата договаряща се страна и формалностите по износа на стоките са последвани от транзитен режим в съответствие с Конвенцията за общ транзитен режим, за предаване на данните, посочени в член 18, параграф 2, на компетентните органи на втората договаряща се страна, се използва NCTS.

В такъв случай митническото учреждение на първата договаряща се страна предоставя резултатите от своята митническа проверка за сигурност и безопасност на митническия орган на втората договаряща се страна, когато:

- а) митническият орган е оценил рисковете като значими и изискващи митническа проверка, а резултатите от проверката показват, че събитието, което поражда рисковете, е настъпило; или
- б) резултатите от контрола не показват, че събитието, което поражда рисковете, е настъпило, но съответният митнически орган смята, че има заплаха от висок риск в други части на митническите територии на договарящите се страни; или
- в) това е необходимо за еднаквото прилагане на правилата в споразумението.

Договарящите се страни обменят информация относно рисковете, посочени в букви а) и б) от настоящия параграф, в системата, посочена в член 9д, параграф 3 от настоящия протокол.

3. Чрез дерогация от параграф 1, когато стоките напускат митническата територия на договаряща се страна с местоназначение за трета държава през митническата територия на другата договаряща се страна и формалностите по износа на стоките не са последвани от транзитен режим в съответствие с Конвенцията за общ транзитен режим, обобщената декларация за напускане се подава директно пред компетентното митническо учреждение на напускане във втората договаряща се страна, където стоките напускат окончателно за трета държава.

Член 21

Срокове за подаване на обобщена декларация за напускане

1. Обобщената декларация за напускане се подава в следните срокове:
- а) при морски транспорт:
 - 1) за движения на товари в контейнери, различни от случаите, посочени в точки 2 и 3 — до 24 часа преди натоварването на стоките на плавателния съд, с който предстои да напуснат митническите територии на договарящите се страни;

- 2) за движения на товари в контейнери между митническите територии на договарящите се страни и Гренландия, Фарьорските острови или Исландия или пристанищата на Балтийско море, Северно море, Черно море или Средиземно море, всички пристанища на Мароко и пристанищата на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия — с изключение на пристанищата, намиращи се в Северна Ирландия — и пристанищата на Англо-нормандските острови и на остров Ман — до два часа преди заминаването от пристанище в митническите територии на договарящите се страни;
 - 3) за движения на товари в контейнери между френските отвъдморски департаменти, Азорските острови, островите Мадейра или Канарските острови и територия извън митническите територии на договарящите се страни, когато продължителността на пътуването е под 24 часа — до два часа преди заминаването от пристанище в митническите територии на договарящите се страни;
 - 4) за движения, които не включват товари в контейнери — до два часа преди заминаването от пристанище в митническите територии на договарящите се страни;
- б) при въздушен транспорт — до 30 минути преди заминаването от летище в митническите територии на договарящите се страни;

- в) при шосеен транспорт и транспорт по вътрешни водни пътища — до един час преди стоките да напуснат митническите територии на договарящите се страни;
 - г) при железопътен транспорт:
 - 1) когато пътуването на влака от последната гара за композиране на влака до митническото учреждение на напускане продължава по-малко от два часа — до един час преди пристигането на стоките на мястото, за което митническото учреждение на напускане е компетентно учреждение;
 - 2) във всички други случаи — до два часа преди стоките да напуснат митническите територии на договарящите се страни.
2. В следните случаи срокът за подаване на обобщената декларация за напускане е този, приложим към активното транспортно средство, използвано за напускане на митническите територии на договарящите се страни:
- а) когато стоките са пристигнали в митническото учреждение на напускане с друго транспортно средство, от което се прехвърлят, преди да напуснат митническите територии на договарящите се страни (интермодален транспорт);

- б) когато стоките са пристигнали в митническото учреждение на напускане с транспортно средство, което от своя страна се превозва от активно транспортно средство при напускане на митническите територии на договарящите се страни (комбиниран транспорт).
- 3. Сроковете по параграфи 1 и 2 не се прилагат в случай на форсмажорни обстоятелства.
- 4. Независимо от параграфи 1 и 2 всяка договаряща се страна може да определи други срокове:
 - а) в случаите на трафика, посочен в член 20, параграф 2, с цел да се позволи извършването на надежден анализ на риска и да се засекат пратки, които да бъдат подложени на митнически проверки за сигурност и безопасност,
 - б) в случая на международно споразумение в областта на сигурността между тази договаряща се страна и трета държава, при спазване на процедурата, предвидена в член 9б, параграф 3 от настоящия протокол.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ОДОБРЕН ИКОНОМИЧЕСКИ ОПЕРАТОР

ДЯЛ I

ПРЕДОСТАВЯНЕ НА СТАТУТ НА ОДОБРЕН ИКОНОМИЧЕСКИ ОПЕРАТОР

Член 1

Общи разпоредби

Критериите за предоставяне на статут на одобрен икономически оператор са следните:

- а) липса на сериозно нарушение или повторни нарушения на митническото законодателство и на правилата за данъчно облагане, включително липса на тежки престъпления, свързани с икономическата дейност на заявителя;
- б) доказателства от заявителя за високо равнище на контрол върху неговите операции и стокови потоци посредством система за управление на търговската и в съответните случаи на транспортната отчетност, позволяваща подходящ митнически контрол;
- в) платежоспособност, която се счита за доказана, когато заявителят има добро финансово състояние, позволяващо му да изпълнява ангажиментите си, при надлежно отчитане на характерните особености на съответния вид стопанска дейност;

- г) подходящи стандарти за сигурност и безопасност, които се считат за изпълнени, когато заявителят докаже, че поддържа подходящи мерки, за да гарантира сигурността и безопасността на международната верига за доставки, включително в областта на физическата цялост и контрол на достъпа, логистичните процеси и обработката на специфични видове стоки, персонала и идентификацията на неговите делови партньори.

Член 2

Спазване

1. Критерият по член 1, буква а) се счита за изпълнен, ако:
- а) няма решение, взето от административен или съдебен орган, в което да се постановява, че някое от описаните в буква б) лица е извършило през последните три години сериозно нарушение или повторни нарушения на митническото законодателство или на правилата за данъчно облагане, свързани с неговата икономическа дейност; и
 - б) няма данни някое от изброените по-долу лица да е извършило тежко престъпление, свързано с неговата икономическа дейност, включително с икономическата дейност на заявителя, когато това е приложимо:

- 1) заявителя,
 - 2) служителят или служителите, отговарящи за митническите въпроси при заявителя, и
 - 3) лицето или лицата, които отговарят за заявителя или упражняват контрол върху неговото управление.
2. Критерият по член 1, буква а) може да се счита за изпълнен обаче, когато митническият орган, компетентен да вземе решението, смята, че дадено нарушение е несъществено спрямо броя или мащаба на съответните операции и не се съмнява в добросъвестността на заявителя.
 3. Когато лицето, посочено в параграф 1, буква б), точка 3 от настоящия член, различно от заявителя, е установено или пребивава в трета държава, митническият орган, компетентен да вземе решението, преценява дали е изпълнен критерият по член 1, буква а) въз основа на регистрираните данни и информацията, с която разполага.
 4. Когато заявителят е установен от по-малко от три години, митническият орган, компетентен да вземе решението, преценява дали е изпълнен критерият по член 1, буква а) въз основа на регистрираните данни и информацията, с която разполага.

Член 3

Ефикасна система за управление на търговските и транспортните отчетности

Критерият по член 1, буква б) се счита за изпълнен, ако са изпълнени следните условия:

- а) заявителят поддържа счетоводна система, която съответства на общоприетите счетоводни принципи, които се прилагат в договарящите се страни, където се води счетоводната му отчетност, позволява митнически контрол, основан на одит, и съхранява записи на данни за минали периоди, които осигуряват одитна следа от момента, в който данните се въвеждат в съответното дело;
- б) отчетността, която заявителят води за митнически цели, е интегрирана в счетоводната му система или дава възможност за кръстосана проверка на информацията със счетоводната система;
- в) заявителят позволява на митническия орган физически достъп до своите счетоводни системи и, когато е приложимо, до търговската и транспортната си отчетност;
- г) заявителят позволява на митническия орган електронен достъп до своите счетоводни системи и, когато е приложимо, до търговската и транспортната си отчетност, когато тези системи или тази отчетност се водят в електронен вид;

- д) заявителят разполага с административна организация, която съответства на вида и мащаба на стопанската му дейност и е подходяща за управлението на стоковете потоци, както и с вътрешен контрол, който е в състояние да предотвратява, открива и коригира грешки и да предотвратява и открива незаконосъобразни или нередовни операции;
- е) когато е приложимо — заявителят разполага с удовлетворителни процедури за управление на лицензите и разрешенията, предоставени в съответствие с мерки на търговската политика или свързани с търговията със селскостопански продукти;
- ж) заявителят е въвел удовлетворителни процедури за архивиране на своята отчетност и информацията си, както и за защита от загуба на тази информация;
- з) заявителят се грижи за това съответните му служители да са инструктирани да уведомяват митническите органи при констатирани трудности във връзка с изпълнението на изискванията и въвежда процедури за уведомяване на митническите органи за такива трудности;
- и) заявителят разполага с адекватни мерки за сигурност, които предпазват компютърната му система от неразрешен достъп и защитават документацията му;
- й) когато е приложимо — заявителят разполага с удовлетворителни процедури за управление на лицензите за внос и износ, които са свързани със забрани и ограничения, включително мерки за разграничаване на стоките, които са обект на забрани или ограничения, от останалите стоки, и мерки за осигуряване на спазването на тези забрани и ограничения.

Член 4

Платежоспособност

1. Критерият по член 1, буква в) се счита за изпълнен, когато заявителят отговаря на следните изисквания:
 - а) заявителят не е обект на производство по несъстоятелност;
 - б) през последните три години преди подаването на заявлението заявителят е изпълнявал финансовите си задължения, свързани с плащането на мита и на всички други задължения, данъци или такси, начислявани върху или във връзка с вноса или износа на стоки;
 - в) заявителят докаже въз основа на отчетността и информацията, налични за последните три години преди подаването на заявлението, че има достатъчен финансов капацитет, за да изпълнява задълженията и ангажиментите си като се вземат предвид видът и обемът на стопанската дейност, в т.ч. че няма отрицателни нетни активи, освен ако те може да бъдат обезпечени.
2. Ако заявителят е установен от по-малко от три години, неговата платежоспособност, както е предвидена в член 1, буква в), се проверява въз основа на наличната отчетност и информация.

Член 5

Стандарти за сигурност и безопасност

1. Критерият по член 1, буква г) се счита за изпълнен, ако са изпълнени следните условия:
 - а) сградите, които ще се използват за операциите, свързани с разрешението, осигуряват защита срещу незаконно проникване и са изградени от материали, които са устойчиви срещу незаконно влизане;
 - б) взети са адекватни мерки за предотвратяване на неразрешен достъп до офисите, зоните за експедиране, товарните докове, товарните зони и други релевантни места;
 - в) по отношение на манипулацията на стоки са взети мерки, които включват защита срещу неразрешено въвеждане или замяна, срещу неправилна манипулация на стоките и срещу подправяне на товарните единици;
 - г) заявителят е взел мерки, които дават възможност за ясно идентифициране на неговите делови партньори и за гарантиране — чрез прилагане на подходящи договорености или други подходящи мерки в зависимост от бизнес модела на заявителя — че тези делови партньори гарантират сигурността на своята част от международната верига за доставки;

- д) заявителят извършва, доколкото националното законодателство позволява, проверка за сигурност на бъдещите служители за длъжности, чувствителни от гледна точка на сигурността, и провежда периодично и когато обстоятелствата го изискват цялостни проверки на настоящите си служители, които работят на такива длъжности;
- е) заявителят разполага с подходящи процедури за сигурност за всички външни доставчици на услуги, с които има договорни отношения;
- ж) заявителят осигурява условия неговите служители, чиито отговорности имат отношение към въпросите на сигурността, да участват редовно в програми за повишаване на осведомеността им по тези въпроси;
- з) заявителят е определил лице за връзка, което отговаря по въпросите на сигурността и безопасността.

2. Когато заявителят е титуляр на сертификат за сигурност и безопасност, издаден въз основа на международна конвенция, на международен стандарт на Международната организация по стандартизация или на европейски стандарт на европейски орган по стандартизация, този сертификат се взема под внимание при проверката на изпълнението на критериите, определени в член 1, буква г).

Критериите се считат за изпълнени, доколкото бъде доказано, че критериите за издаване на този сертификат са идентични или еквивалентни на критериите, определени в член 1, буква г).

3. Когато заявителят е регулиран агент или познат изпращач в областта на сигурността на гражданското въздухоплаване, се счита, че критериите, посочени в параграф 1, са изпълнени по отношение на обектите и операциите, за които заявителят е получил статут на регулиран агент или познат изпращач, доколкото критериите за предоставяне на статут на регулиран агент или познат изпращач са идентични или еквивалентни на предвидените в член 1, буква г).

ДЯЛ II

УЛЕСНЕНИЯ, ПРЕДОСТАВЯНИ НА ОДОБРЕНИТЕ ИКОНОМИЧЕСКИ ОПЕРАТОРИ

Член 6

Улеснения, предоставяни на одобрените икономически оператори

1. Когато одобрен икономически оператор за целите на сигурността и безопасността подава от свое име обобщена декларация за напускане под формата на митническа декларация или декларация за реекспорт, не се изискват други данни, освен посочените в тези декларации.
2. Когато одобрен икономически оператор за целите на сигурността и безопасността подава от името на друго лице, което също е одобрен икономически оператор, обобщена декларация за напускане под формата на митническа декларация или декларация за реекспорт, не се изискват други данни, освен посочените в тези декларации.

Член 7

По-благоприятно третиране по отношение на оценката на риска и по отношение на контрола

1. Одобрен икономически оператор подлежи на по-малко на брой физически и документни проверки за сигурност, отколкото останалите икономически оператори.

2. Когато одобрен икономически оператор е подал обобщена декларация за въвеждане или му е било разрешено да подаде митническа декларация или декларация за временно складиране вместо обобщена декларация за въвеждане, или когато на одобрен икономически оператор е разрешено да използва търговски, пристанищни или транспортни информационни системи за подаване на данните от обобщена декларация за въвеждане, както е посочено в член 10, параграф 8 от споразумението и член 1, параграф 4 от приложение I, компетентното митническо учреждение уведомява одобрения икономически оператор, ако пратката е набелязана за физическа проверка. Уведомяването се извършва преди пристигането на стоките в митническата територия на договарящите се страни.

Такова уведомяване се извършва и по отношение на превозвача, ако той е различен от одобрения икономически оператор, посочен в първа алинея, при условие че превозвачът е одобрен икономически оператор и е свързан с електронните системи за декларации, посочени в първа алинея.

Такова уведомяване не се извършва, ако то може да компрометира предстоящите проверки или резултатите от тях.

3. Когато пратки, декларирани от одобрен икономически оператор, са набелязани за физическа или документна проверка, тези проверки се извършват с предимство.

По искане на одобрен икономически оператор проверката може да бъде извършена на място, различно от мястото, в което стоките следва да бъдат представени пред митниците.

Член 8

Освобождаване от благоприятно третиране

По-благоприятното третиране, предвидено в член 7, не се прилага за митническите проверки за сигурност, свързани с конкретни повишени нива на заплахата или със задължения за контрол, произтичащи от друго законодателство.

Митническите органи обаче извършват с предимство необходимата обработка, формалности и проверки на пратките, декларирани от одобрен икономически оператор.

ДЯЛ III

ВРЕМЕННО ОТНЕМАНЕ, ОБЕЗСИЛВАНЕ И ОКОНЧАТЕЛНО ОТНЕМАНЕ НА СТАТУТА НА ОДОБРЕН ИКОНОМИЧЕСКИ ОПЕРАТОР

Член 9

Временно отнемане на статута

1. Решението за предоставяне на статут на одобрен икономически оператор се отнема временно от компетентния митнически орган, когато:
 - а) този митнически орган счита, че може да налице достатъчно основания за обезсилване или отмяна на решението, но все още не разполага с всички необходими елементи, за да постанови обезсилването или окончателното отнемане;
 - б) този митнически орган счита, че условията за решението не са спазени или че титулярят на решението не изпълнява задълженията, наложени му по силата на решението, и е целесъобразно на титуляря на решението да се предостави време да вземе мерки, за да осигури спазването на условията или изпълнението на задълженията;
 - в) титулярят на решението поиска такова временно отнемане, защото временно не е в състояние да спазва условията, посочени в решението, или да изпълнява задълженията, наложени му по силата на решението.

2. В случаите по параграф 1, букви б) и в) титулярят на решението уведомява митническия орган за мерките, които възнамерява да вземе, за да осигури спазването на условията или изпълнението на задълженията, както и за времето, което му е необходимо, за да вземе тези мерки.

Когато съответният икономически оператор вземе, по удовлетворителен за митническите органи начин, необходимите мерки за спазване на условията и критериите, на които следва да отговаря всеки одобрен икономически оператор, издаващият митнически орган отменя временното отнемане.

3. Временното отнемане не засяга митническите режими, които са започнали преди датата на временното отнемане и все още не са приключени.
4. Титулярят на решението се уведомява за временното му отнемане.

Член 10

Обезсилване на статута

1. Решението за предоставяне на статут на одобрен икономически оператор се обезсилва, ако са изпълнени всички посочени по-долу условия:
 - а) решението е взето въз основа на невярна или непълна информация;

- б) титулярят на решението е знаел или според обстоятелствата е трябвало да знае, че информацията е невярна или непълна;
 - в) решението би било различно, ако информацията е била вярна и пълна.
2. Титулярят на решението се уведомява за неговото обезсилване.
3. Обезсилването поражда действие от датата, на която първоначалното решение е породило действие, освен ако в решението е посочено друго в съответствие с митническото законодателство.

Член 11

Окончателно отнемане на статута

1. Решението за предоставяне на статут на одобрен икономически оператор се отнема окончателно от компетентния митнически орган, когато:
- а) едно или повече от условията за издаването му не са били или вече не са изпълнени; или
 - б) при заявление от титуляря на решението; или
 - в) титулярят на решението не вземе в предписания срок след временното отнемане по член 9, параграф 1, букви б) и в) необходимите мерки за изпълнение на предвиденото условие за решението или не изпълни задълженията, произтичащи от решението.

2. Окончателното отнемане влиза в сила в деня след уведомяването за него.
3. Титулярят на решението се уведомява за окончателното му отнемане.

ДЯЛ IV

Член 12

Обмен на информация

Договарящите се страни редовно обменят информация за самоличността на своите одобрени икономически оператори за целите на сигурността, като включват следните данни:

- а) идентификационен номер на търговеца (TIN — Trader Identification Number) във формат, съвместим със законодателството относно регистрацията и идентификацията на икономическите оператори (EORI);
- б) име и адрес на одобрения икономически оператор;
- в) номер на документа, с който е предоставен статут на одобрен икономически оператор;

- г) настоящ статут (активен, временно отнет, окончателно отнет);
 - д) периоди на промяна в статута;
 - е) датата, на която решението и последващите събития (временно отнемане или окончателно отнемане) влизат в сила;
 - ж) органът, който е постановил решението.“
-